

الْحَمْدُ لِلَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ. وَمَا تَوْفِيقِي وَلَا اِغْتِصَامِي إِلَّا بِاللَّهِ. عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَلَا نَظِيرَ لَهُ، وَلَا مِثَالَ لَهُ. الَّذِي لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْهِ، كَمَا أَتْنِي عَلَى نَفْسِهِ. عَزَّ جَارُهُ، وَجَلَّ ثَنَاؤُهُ، وَلَا يُهْزَمُ جُنْدُهُ، وَلَا يُخْلَفُ وَعَدُّهُ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ. وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا، وَسَدَنَنَا، وَمَوْلَانَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَحَبِيبُهُ وَرَسُولُهُ. السَّابِقُ إِلَى الْأَنَامِ نُورُهُ، وَرَحْمَةٌ لِلْعَالَمِينَ ظُهُورُهُ. صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَوَالِدِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَأَصْحَابِهِ وَاتَّبَاعِهِ وَأَخْفَادِهِ أَجْمَعِينَ. أَمَّا بَعْدُ: فَيَا عِبَادَ اللَّهِ! اتَّقُوا اللَّهَ تَعَالَى وَاطِيعُوهُ. إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ. فَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ. وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا * وَفِي آيَةٍ أُخْرَى ، مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ، وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا. صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ. وَبَلَّغْنَا رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ

Tarih boyu peşi peşine gelen bütün nebiler rehberlik misyonuyla gelmiş; insanlığın geçeceği yollara ışıklar saçmış; yoldakilerin gözlerinden perdeyi kaldırmış; Allah, kâinat ve eşyânın hakikati adına arkalarındakilerin ufuklarını aydınlatmış ve onları yalnızlık tasasından, kederinden ve akıbetleri itibarıyla da belirsizlik endişelerinden kurtarmışlardır.

İlk insan ve ilk nebiden itibaren her nübüvvet hareketi temel konularda müşterek bir yol takip etmiş: sürekli, tevhid, haşr ü neşir, peygamberlik, kulluk ve adalet gibi esasları nazara vermiş; fûruata ait meselelerde de zaman, umumî şartlar ve insanlığın ulaşabildiği seviyeye bağlı irşad, tembih ve değişik ikazlar televvünüyle yoluna devam etmiş; etmiş ve müntesiplerine hep yüksek hedefler göstermiştir.

Kur'ân, rüşdünü idrak etmiş insanlığa *son mesaj ve son çağrıdır*. En son gelen bu ilâhî risalet, bütün dinlerde aynı olan değişmez muhkem esasları hatırlatmanın yanında, inkişaf buudlu fûruattaki emirleriyle de, bütün zaman ve mekânların ihtiyacını karşılama vaadiyle gelmiş ve dinî düşünceye son noktayı koymuştur. Bundan sonra artık insanlık, bu son mesajın ışığı altında yoluna devam edecek; gelişme ve değişme enerjisini bu yeni nizamla bağlı kullanacak ve mutlak hakikate ulaşma cehdini de onun vesâyeti altında gerçekleştirmeye çalışacaktır.

Evet, artık bundan sonraki çağlar Kur'ân çağı ve bundan sonraki devran da İnsanlığın İftihar Tablosu'nun devranıdır. Kulak verilecek mesaj O'nun mesajı ve önümüzdeki upuzun yollarda hep par par yanacak çerağ da O'nun çerağıdır. Evet, şimdi ferman her şeyi halis tevhide ircâ eden bu En Büyük Muvahhid'de...

...ve Gaybın Son Habercisi

Allah, kâinat ve insan konusunda son sözü, varlık ağacının çekirdeği, kâinat kitabının ille-i gâiyesi ve Hakk'a davetin en gür sesi olan Hazreti Muhammed (sallallâhu aleyhi ve sellem) söylemiştir. "Gayb" ve "Gaybül-gayb"ın son habercisi O, eşya ve hâdiselerin yanılmayan yorumcusu O, insan ve Yaratıcı münasebetini hem de herhangi bir iltibasa meydan vermeyecek şekilde ortaya koyan O ve böyle bir münasebetin gereklerini açık-seçik belirleyen de O'dur. O, bir yönüyle ilk ve Hakk'a en yakın, diğer

yönüyle de son, fakat en emin bir kurbet rehberidir. (...) Nübüvvet çerağı başta O'nunla tutuşturulmuş, özündeki mânâ ve muhteva da en nurefşan şekliyle yine O'nunla ortaya konmuştur. Evvelden evvel ilk nur O'nun nuru, son ışık tufanı ise O'nun haricî âlemdeki zuhurudur. Bir başka zaviyeden O, âfak ve enfüsün fihristi, varlığın özü, usâresi, yaratılış ağacının gaye çerçevesinde en münevver meyvesi ve Yüce Yaratıcı adına bütün ins ü cinnin de efendisidir. (...)

Onun şöhreti tâ Âdem Nebi öncesine dayanmakta; ziyası vücudundan evvel dillere destan; kudûmu ise –ayağı başımızın tacı– bütün insanlığa bir ihsandır. Varlığı vücud sadeffin en saf incisi, mesajı da mesajların en umumîsidir. (...) Taayyün ve kaderî programda evvel O, nübüvvet davasında son sözün hatibi O, zahirin hakikî şârihi O, esrâr-ı bâtnın nâtıkı da O'dur. (...)

Bütün bu özelliklerinin yanında O, Kur'ân mucizesi ve kevnî harikalar gibi o kadar çok payelere mazhar olmuştu ki, bunları ta'dat etmek bile mücelletler ister.. aslında, O'ndaki bütün bu derinlikler O'nun melekûtî yönüne ait enginliklerinden kaynaklanıyordu ki, O bu yanıyla her türlü tarif ve tavsîfi aşkın bir mahiyet arz etmektedir.. evet, O'nun mahiyeti meleklerden de ulvî ve taayyünü bütün varlığın ilki ve öncüsüdür. Varlığı bir ilk nur ve nüve olduğu ayanlardan ayan; O'nunla harekete geçmiştir kutsal kalem, O'nunla gerçekleşmiştir beşerî plan ve O'dur nübüvvet silsilesinde vücud-u Hakk'a en açık burhan. O'dur Hazreti Zât'ın ilk mir'at-ı mücellâsı; O'dur ilâhî sıfatların en şeffaf mahall-i tezahürü; O'dur kâlî ve hâlî Hakk'ın en fasih tercümanı, Allah'ın cihanda mücessem rahmeti ve bizlere lütuf ve nimetlerini tamamlamasının remzi.

O'nunla esrâr-ı ulûhiyet bütün vuzûhuyla bilinir olmuş; O'nunla cihanlar nurlanmış ve varlığın çehresindeki zâhirî sisler-dumanlar silinmiş; kâinatın öbür yönündeki hakikatler ayan-beyan ortaya çıkmış ve Âdem Nebi'ye icmâlen bildirilen her şey O'nda tam tafsîle ulaşmıştır.

Evet bizleri yanılmadan Hakk'a ulaştıran biricik vesile O; ilâhî esrâr hazinelerinin anahtarları O'nda; varlığın mebde ve müntehâsının sırrı da O'na emanettir.

O mümtazlardan mümtaz Zât, Cenâb-ı Hakk'ın O'na itaati kendine itaat kabul ettiği bir *kablenümâ*; O'nun neşrettiği nurlarla, bir kitaba, bir saraya, bir meşhere dönüştü kâinat ve aydınlandı kapkaranlık o koskoca *amâ*. Zulmetler ziyâ oldu sayesinde, buluştu O'nun aydınlık ufkunda son kez arz u *semâ*.

Mesajı Kur'ân O, ufku irfan O, beyanı burhan O ve iki cihanın vesile-i saadeti de O'dur. Hakk'ın, harika bin nişanla taltif ettiği zât O, nâmı, Kur'ân'ın referansına bağlı kıyamete kadar yâd-ı cemîl olarak anılacak da O'dur. O'dur insanlığın medâr-ı şerefi, nübüvvet hakikatinin merkez noktası. Peygamberler ordusunun seraskeri ve ins ü cinnin yanılmayan rehberi. O'nun beyanı, Fuzûlîce ifadesiyle: “Enbiyâ leşkerine mîr-i livâdir.” O'nun kitabı Hak'tan bize en büyük armağandır. “Ruh-u A'zam”ın mahall-i tecellisi O ise –ki öyle olduğu muhakkaktır– O'nun mesajı da ruhlarımızın âb-ı hayatıdır. O'nunla insanlık gerçek insanî değerlere *uyanmış* ve O'nunla Allah'ın istediği renge *boyanmıştır*. O'nsuzluk tam hasret ve hicran, O'ndan kopma da apaçık bir dalâlet ve hizlandır.

Evet, esmâ-i ilâhiye ve sıfât-ı sübhâniyenin merkez noktası O, peygamberlik semasının kutup yıldızı da O'dur. İlk zuhur ve icmâl-i hakikat O'na bağlı gelişmiş, son mücessem ilâhî inayet O'nunla ifade edilmiş ve kıyamet günü her kapıyı açacak şefaât anahtarı da O'na teslim edilmiştir/edilecektir. (...)

Gökler velîmesine çağrılan Hakk'ın özel davetlisi O'ydu; herkesin gözünü diktiği “Kâb-ı Kavseyn”e uğrayıp geçen de yine O'ydu. “Sidretü'l-Müntehâ”nın misafiri olmak sadece O'na bahşedilmiş bir mazhariyet, مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَعَى mazmununca gördüğü şeyler karşısında başının dönmemesi, bakışlarının bulanmaması da O'na lütfedilmiş özel bir temkindi. O, Âyetü'l-Kübrâ'nın kendi hususiyetleriyle zuhûrunu müşâhede etti, ama asla gözleri kamaşmadı; kamaşmadı ve bütün gök ehline “müşârun bi'l-benân” oldu. Cibril, ilk defa O'nunla, idrak edilmez bir gök yolculuğunda bir beşere arkadaş ve hadim oluyordu... Bu yolculukta aynı zamanda O, berklerin ışık hızını aşkın bir süratle fizik âlemlerini aşarak fizik ötesine yürüyor ve görülmezleri görüyordu. “Sidretü'l-Müntehâ” ilk konak.. “Kâb-ı kavseyni ev ednâ” idrakinde aklın pes ettiği bir zirve.. ve likâullah da idrak ufkumuzu aşan bir mazhariyet.. bütün bunların kahramanı

ise, (Şeyh Galip'in ifadesiyle) o Sultan-ı Rusül Şah-ı Mümecced, bîçarelere devlet-i sermed, dîvân-ı ilâhîde ser-âmed, Ahmed ü Mahmud ü Muhammed idi. O, gördü, gördüklerini gördürmek üzere aramıza döndü; duydu, gelip duyduklarını ruhlarımıza duyurdu.. ve vicdanlarımıza Evvel ü Âhir'in, Zâhir ü Bâtın'ın esrarını fısıldadı. Evvel'in en önemli remzi O, Âhir'in nurefşân aynası O, Ehadiyet-i Zâtiye ve Vahidiyet-i Sıfâtiyenin en bülendâvâz davetçisi O; zât, sıfât ve esmâ bilgisinin en emin emanetçisi hakikî insan-ı kâmil de O'ydu... O, taayyün-ü evvel'den Ahmed unvanıyla insanlık ufkunun muhaciri; Mekke'den Muhammed namıyla Medine şehrinin misafiri; berzahtan Mahmud namıyla livâü'l-hamdin mihmandarı ve bütün esmâ-yı şerifesiyle Cennet ve Cemalullah'ın perdedarı, ruhânî âlemlerin feyz kaynağı ve cismaniyet âleminin de asıl cevheriydi.

Ey varlığın özü ve nüvesi, yaratılış ağacının meyvesi ve tevhid hakikatinin en gür sesi.! Eğer Sen olmasaydın bizim ve kâinatların ne anlamı olurdu ki.! Biz, Senin sayende kendimizi okuyabildik ve konumumuza göre –geçebildikse– doğru bir duruşa geçebildik. Belirsiz görünen varlık ve hâdiseler Senin kudûmunla aydınlandı. Teşrifinle her şeyin rengi değişti ve her nesne varlığın perde arkası adına fasih bir lisan kesildi. Sâyen yere düşmese de, sâyende düşmekten, düşüp ebedî helâk olmaktan kurtulduk. Kâinat muammasını çözüp değerlendirme vazifesi tâ ezelde Sana verilmişti. Senden evvel gelenler, ömür boyu sadece bu muammanın icmâlini heceleyip durdular. O muammayı hall ve o icmâli de tafsil eden Sen oldun. Her iki cihanın anahtarları da takdir-i evvel ve teslîm-i âhirlle Sana verilmiştir; dünya kapısını açan Sen; ukbâ yolunu gösteren de Sensin. Mesajınla Sen hakikat-i tevhidin sözcüsü, cin ve insin de kurtarıcısı oldun. (...)

Sensin gaye varlık ve ötelere ötesinde muhaverelere konu biricik mevcut.. Sensin yokluğun bağrında ilk kızaran gül.. Sensin şu bağistan-ı cihanı velveleye veren bülbül.. Sensin muktedâ-i ekmel ve rehber-i küll ve Sensin “amâ” üzerindeki ince tül.

أَلَا إِنَّ أَحْسَنَ الْكَلَامِ وَ أَبْلَغَ النَّظَامِ. كَلَامُ اللَّهِ الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْعَلَامِ. كَمَا قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى فِي الْكَلَامِ. وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ. وَ أَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ. أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا * وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا * وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ .

الْحَمْدُ لِلَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدَ الْكَامِلِينَ كَمَا أَمَرَ. نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ نَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْمُعْتَبَرُ. تَعْظِيمًا لِنَبِيِّهِ وَ تَكْرِيمًا لِفَخَامَةِ شَانِ شَرَفِ صَفِيَّتِهِ. فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ مِنْ قَائِلٍ مُخْبِرًا وَ آمِرًا: إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا}. لَبَّيْكَ... ~ ~ ~ }
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ إِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَ يَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغْيِ. يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ }